



**Avoimien yliopistojen valtakunnalliset
neuvottelupäivät Turussa 4-5.10.2007**

**Öppna universitetens nationella
seminarium i Åbo 4-5.10.2007**



HELAN GÅR

Helan går,
sjung hoppfaderallanlanlej!
Helan går,
sjung hoppfaderallanlej.
Och den som inte helan tar,
han ej heller halvan får.
Helan gåååår...

sjung hoppfaderallanlej!

MINNE (Mel. Memory)

Minne!
Jag har tappat mitt minne!
Är jag svensk eller finne?
Kommer inte ihåg ...

Inne! Är jag ut eller inne?
Jag har luckor i minne,
sån'där små alkohol.

Men besinn'er, man tatar med
det brännvin man får,
fastän minnet och helan går.

Minne?
Muisti hävis, mutt' minne?
Juhlista selvisimme
- muistikatkoja on.

Minne,
Lähtisin vaikka minne,
kunhan selvittäisimme
mitä tapahtunut on.

Mutta tiedän mä keinon
mikä auttaapi tuo:
Ota ryyppey, ja muistis juo!



HURRIN KANSSA (Mel. Satumaa)

Hurrin kanssa juhliessa
Aina vaivaa tää
Laulut loppuu, ääni pettää
Mieltä kismittää
Nyt on mulla oiva keino
Jolla torjun tuon
Työmme jaamme, hurri laulaa
Minä senkun juon.



SKÅLVISA (Mel. Bää bää karitsa)

För att mänskan ska trivas på vår jord
bör man ständigt ha på sitt smörgåsbord
en liten sup åt far
en liten snaps åt mor
och två små droppar åt lille, lille bror

ON LASIMME NÄÄ (Mel. Yli aaltojen)

On lasimme nää
täynnä Koskista kimmeltävää.
Kun kurkkua päin
niitä heitämme laulaen näin.
jos krapulankin
saamme jälkeen tän juomingin
se ylihuomiseen jää!
Vasta silloin saa särkyä pää.





500-vuotias juomalaulu sopii teekkarin suuhun

Anna-Maria Mäki-Kuutti
anna-maria.maki-kuutti@tky.hut.fi

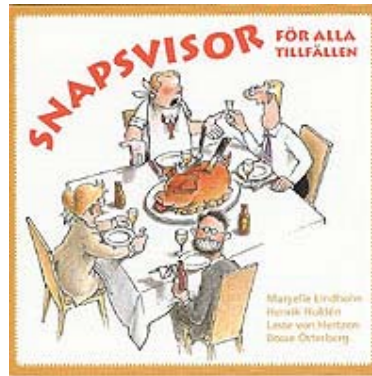
Ruotsalaisten snapsilaulujen historia on ensimmäistä kertaa koottu kirjojen ja kansien väliin. Suomenruotsalaisten lisäksi myös teekkarit pitävät huolen siitä, että ilmiö elää jatkuvaa renessanssia.

Tukholman Nordiska Museetin johtaja, folkloristi **Christina Mattson** on tutkinut ruotsalaisia juomalauluja jo parikymmentä vuotta. Viime keväänä ilmestyi vihdoinkin hänen kirjoittamansa **Från Helan till Lilla Manasse: den svenska snapsvisans historia** -teos, ensimmäinen laatuaan.

Mattsonin mukaan ruokaryöpyä juhlistavat laulut kuuluvat olennaisesti ainoastaan ruotsinkieliseen kansankulttuuriin: snapsilauluja harrastavat vain ruotsalaiset ja suomenruotsalaiset. Norjaan ja Tanskaan juomalauluperinne ei ole juurtunut. Maljan kohottelulle on laulettu

jo keskiajalta saakka. Ensimmäiset juomalaulut Pohjolaan tulivat Saksasta. Laulujen sisältö on vuosisatojen varrella

pysynyt samana eli lyhyet ja nokkelat viisut käsittelevät lähinnä ryypyn päätymistä vatsaan. Mattson on laatinut myös 150 snapsilaulua sisältävän antologian **Helan går**. 1800-luvun puolivälissä syntynyt nimikappale on edelleen käytössä olevista snapsilauluista tunnetuin.



Juomalaulu kuuluu teekkarikulttuuriin

Teekkarikulttuuriin ovat sen syntymästä lähtien kuuluneet olennaisesti laulu ja muu musisointi. Yhteislaulu on osa tunnelman luomista, ja siitä on erilaisia variantteja. Kilojen saunailloissa yksittäiset pöytäseurueet saattavat aloittaa laulun muiden yhtyessä satunnaisesti mukaan. Vuosijuhlilla ja sitseissä taas teekkarilaulu raikaa perinteisesti kuorossa johtajan merkistä eikä sekalaisena mökänä. Teekkarilauluista tunnetuin on kiistelyäkin aiheuttanut Teekkarihymni. Lisäksi teekkarit laulavat vanhoja tuttuja lauluja, joihin on saatettu sovittaa uudet, opiskelijahenkiset sanat. Perinne elää voimakkaana, sillä uusiakin lauluja syntyy jatkuvasti.

Ruotsissa on alettu järjestää snapsilaulannan mestaruuskilpailuja ja maaotteluita Suomen ja Ruotsin välille. Kummankohan maan teekkarit voittaisivat..?

<http://www.polyteekkari.fi/>